

तुल्यं नाम व्रतमाचारश्च येषां धर्मस्नाताः धर्मपारगाः ॥ १३ ॥ तपसा तपसां पतिं हरिं मार्चयन् अर्चयामासुः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ मुनयोऽपि संगत्यागेनामुमिष्टं यदध्युरेव केवलं न तु प्रापुः तेन शिवेन ॥ १७ ॥ ननु मुनीनां किं तद्ध्यानेन घोरत्वादित्याशंक्याह आत्मारामोऽपिलोकरचनायाः पालनाय ॥ १८ ॥ गुर्वाज्ञाकारिणां शिवदर्शनं स्वतएव भवतीत्याशयेनाह प्रचेतस इति ॥ १९ ॥ समुद्रमुपसमुद्रात्किंचिन्न्यूनम् उपोधिकेचेतिकर्मप्रवचनीयः प्रसन्नाः सलिलाशयामत्स्यादयो यस्मिन् ॥ २० ॥ नीलोत्पलादीनामाकरंजन्मस्थानम् उत्पलांभोजकल्हाराणिरात्रिदिनसंध्याविकासी

प्राचीनबर्हिषः पुत्राः शतद्रुत्यां दशा भवन् ॥ तुल्यनामव्रताः सर्वे धर्मस्नाताः प्रचेतसः ॥ १३ ॥ पित्रादिष्टाः प्रजासर्गे तपसेऽर्णवमाविशन् ॥ दशवर्षसहस्राणितपसाऽर्चंस्तपस्पतिम् ॥ १४ ॥ यदुक्तं पथि दृष्टेन गिरिशेण प्रसीदता ॥ तद्ध्यायंतो जपंतश्च पूजयंतश्च संयताः ॥ १५ ॥ विदुर उवाच प्रचेतसां गिरित्रेण यथासीत्यथिसंगमः ॥ यदुताह हरः प्रीतस्तन्नो ब्रह्मन् वदार्थवत् ॥ १६ ॥ संगमः खलु विप्रर्षे शिवे नेह शरीरिणाम् ॥ दुर्लभो मुनयो दध्युरसंगाद्यमभीप्सितम् ॥ १७ ॥ आत्मारामोऽपि यस्त्वस्य लोककल्पस्य राधसे ॥ शक्त्या युक्तो विचरति घोरया भगवान्भवः ॥ १८ ॥ मैत्रेय उवाच प्रचेतसः पितुर्वाक्यं शिरसादाय साधवः ॥ दिशं प्रतीचीं प्रययुस्तपस्यादृतचेतसः ॥ १९ ॥ समुद्रमुपविस्तीर्णमपश्यन् सुमहत्सरः ॥ महन्मन इव स्वच्छं प्रसन्नसलिलाशयम् ॥ २० ॥ नीलरक्तोत्पलांभोजकल्हारेण्दीवराकरम् ॥ हंससारसचक्राद्वकारं डवनि कूजितम् ॥ २१ ॥ मत्तभ्रमरसौस्वर्यहृष्टरोमलतांऽघ्रिपम् ॥ पद्मकोशरजोदिक्षु विक्षिपत्यवनोत्सवम् ॥ २२ ॥ तत्र गांधर्वमाकर्ण्य दिव्यमार्गमनोहरम् ॥ विसिस्म्य राजपुत्रास्ते मृदंगपणवाद्यनु ॥ २३ ॥

नि इंदीवरं नीलोत्पलं तस्य पुनरुक्तिः प्राचुर्यज्ञापनार्थं हंसादिभिर्निकूजितम् ॥ २१ ॥ मत्तानां भ्रमराणां सौस्वर्येण हृष्टरोमाणोलतांऽघ्रिपायस्मिन् पद्मकोशरजोदिक्षु विक्षिपतापवनेनोत्सवो यस्मिन् ॥ २२ ॥ तत्र मृदंगपणवादिवाद्यमनुपश्वादिद्विव्यैर्मार्गभेदैर्मनोहरं गांधर्वगानमाकर्ण्य विस्मयं प्राप्ताः पाठांतरे मृदंगपणवादि अवतूरक्षतृतेषां ध्वनिमतिरस्कुर्वन्नित्यर्थः ॥ २३ ॥